

Nekdaj
džamija,
zdaj
bivališče
štorkelj

Po četrtni prestolnici Maroka

Maroški kralji so kar štirikrat menjali prestolnico. Najstarejša je bila Marakeš, sledil ji je Fez, nato so se preselili v Meknes, od leta 1956 po osvoboditvi izpod francoskega kolonialnega jarma pa je prestolnica drugo največje mesto v državi z nekaj manj kot dvema milijonoma prebivalcev – Rabat.

Kraljevi gardisti
ponosno čuvajo mavzolej
Mohameda V.

Poglej, kako je vse čisto in urejeno,« me je opozorila na resnično nenavadno čistočo maroške prestolnice ena od kolegic, s katerimi sem se udeležil Svetovnega kongresa turističnih novinarjev FIJET.

Sicer ima Rabat dva popolnoma različna obraza. Starejši del ima podobo klasične arabske medine z obzidjem in naselji z ozkimi ulicami, novejši pa je zgrajen v sodobnem slogu s širokimi bulvarji in ulicami, sodobnimi stavbami v evropskem slogu in razkošnimi vilami v rezidenčnem delu. Rabat na ta tako različna dela tudi fizično deli reka Bu Regreg, ki se izliva v Atlantski ocean, ob katerem leži prestolnica. Oba dela povezujeta širok moderen most, prek katerega je speljana večpasovnica, od leta 2011 pa tudi eden izmed najmodernejših tramvajev na svetu. Za turistični ogled je zanimiv v glavnem le stari del Rabata, kjer leži tudi kompleks kraljeve palače in vladnih poslopij.

Mesto s štorkljami

Po odhodu Francozov leta 1956, ki so okupirali državo leta 1912, se je v Maroko vrnil na Madagaskar izgnani kralj **Mohamed V.**, ki so ga ustoličili leta 1957. Po njegovi smrti ga je leta 1961 zamenjal **Hasan II.**, ki je imel med svojo vladavino veliko težav z osvobodilnim gibanjem v španski Sahari pa tudi z notranjimi nasprotniki monarhije.

Ko je leta 1999 kralj Hasan II. umrl, so za naslednika okronali sina **Mohameda VI.** Po njegovi zaslugi je Maroko postal ustavna monarhija s parlamentom. Z demokratizacijo države pa je začel cveteti tudi turizem, za kar je osebnostno zaslužen prav kralj. Kljub njegovi demokratičnosti pa si palače ni mogoče ogledati niti se ji povsem približati. Fotografiranje je mogoče le z neprofesionalnimi kamerami in fotoaparati.

Zato je bolje, da si v neposredni bližini ogledate arheološke

ostanke nekdanjega rimskega naselja Salah Colonia, ki so ga poznejši arabski naseljenci spremenili v nekropolo. Sredi 14. stoletja je sultan **Abu I Hasan** zgradil spomenike in glavna vrata, ki so še danes lepo ohranjena. Pozneje so sezidali še džamijo, od katere je ostal samo razpadajoči minaret, na vrhu katerega zdaj kraljujejo štorklje. Danes je Cellah po svetu znan bolj kot prizorišče mednarodnih džezovskih festivalov. Vredn ogleda je tudi park v spodnjem delu naselja.

Belo-modri raj

Zagotovo pa je najlepši spomenik, ki si ga velja ogledati v Rabatu, mavzolej kralja **Mohameda V.**, na nasprotni strani velike ploščadi, posejane z rimskimi stebri, pa je tudi slikovita

Hasanova mošeja, ki se ponša s čudovito kupolo iz cedrnega zlata, ki je pozlačena z zlatimi listi. Za fotografije so najbolj privlačni kraljevi gardisti na konjih, ki stražijo ta biser arabske arhitekture, ki je sicer delo vietnamskega arhitekta.

Na nasprotni strani visoko nad izlivom reke Bu Regreg si velja ogledati tudi najstarejši del obzidanega mesta, medino, ki še vedno živi kot pred stoletji.

Prepletena je s številnimi ozkimi uličicami, vsa pročelja stavb pa so pobarvana samo v beli in svetlo modri barvi in so pravi izziv za fotografije. Preden se poslovite od Rabata, morate obvezno v najbolj trgovsko ulico v mestu, kjer lahko kupite najrazličnejše izvorne maroške spominke. Med številnimi trgovinami so tudi gostinski lokali, kjer pa boste zaman iskali pivo ali drugo alkoholno pijačo.

Preden se poslovite od Rabata, morate obvezno v najbolj trgovsko ulico v mestu, kjer lahko kupite najrazličnejše izvorne maroške spominke. Med številnimi trgovinami so tudi gostinski lokali, kjer pa boste zaman iskali pivo ali drugo alkoholno pijačo. To si lahko privoščite samo v hotelih ali boljših restavracijah ter barih, ki pa jih v tem delu ni. Sicer boste preživeli tudi ob zelo okusnem berberskem čaju s svežimi metinimi listi, ki ga pripravljajo in postrežejo s posebnim ritualom.

DRAGO BULC

Kraljevi palači se ne smete
približati. (FOTOGRAFIJE: DRAGO BULC)

Drugo največje maroško mesto
ima enega najmodernejših
tramvajev na svetu.

Čez planke

V največje podzemno žrelo za tri tisočake

Hanoj – Skrita dežela v reko padajočih slapov in rajske džungle, po kateri se podijo opice, ptice in leteče lisice ter je domovanje doslej še neznane rastline. To je temačni svet skoraj

devet kilometrov dolge jame z 250-metrskimi klifi, ki se je še nedavno skrivala človeškim očem. Četudi jo je naključni mimoidoči odkril že leta 1991, je v največjo jamo na svetu, ki je del podzemne mreže 150 še neraziskanih jam v vietnamskem gorovju Annamite, noga raziskovalcev tja prvič stopila pred komaj štiri leti. Toda s prihodnjim letom bo razkrila svoje čare redkim izbrancem, ki si za sedemdnevni trekking lahko privoščijo odšteti 3000 dolarjev. In ki bodo dovolj hitri, da si zagotovijo eno izmed 220 dovoljenj vietnamskih oblasti za ogled.

Prepoved kajenja še na odprtem morju

London – Prostor brez cigaretne dima so vse bolj priljubljeni tudi med potniki na križarkah, je dognala nedavna raziskava spletne strani Cruise Critic. Več kot 50 odstotkov anketirancev namreč zagovarja prepoved kajenja tudi na zasebnih balkonih, kar četrtina pa jih podpira vsesplošno prepoved. »Kajenje na ladjah je že dolgo tema žgočih debat. A četudi mnogo potnikov podpira protikadilska pravila, jih mnogo tudi meni, da je pravica do izbire nujna,« je dejal **Adam Coulter**.

Vse več ladijskih družb namreč uveljavlja vse strožja protikadilska pravila – na mnogih se s pomladjo ne bo smelo kaditi nikjer več razen v igralnici in na sončni strani ene izmed skupnih palub, marsikje so ga že prepovedali v zasebnih sobah, kar pa bo kmalu, ponekod že z novim letom, zajelo tudi zasebne balkone. Nekateri družbe grede s protikadilsko politiko že tako daleč, da bodo ob tobačnih izdelkih prepovedale tudi elektronske cigarete.

Po Barceloni z brezdomcem

Barcelona – Čedalje več turistov si želi začutiti resnični utrip mesta ter pokukati v zakulisje vsakdanjika tamkajšnjih prebivalcev. In le kdo pozna mesto bolje kot tisti, ki so jim ulice postale dom? Zato je Barcelona, eno najgostejše poseljenih evropskih mest, sledila zgledu Londona in Batha ter radovednežem, ki jih ne zanimajo zgolj kulturni in zgodovinski biseri katalonske prestolnice, pripravila poseben ogled mesta pod taktirko tistih, ki ga poznajo bolje od lastnega žepa.

Pod taktirko brezdomcev. »To je v prvi vrsti zgodovinski ogled, ki pa razkrije tudi družbeno resničnost mesta,« je dejala **Lisa Grace**, pobudnica tega malce drugačnega družbenozavednega turizma, ki bo nekateri izmed 3000 brezdomcev spravil s ceste. Za uro in pol dolgo turo, ki bo doživela krstni pohod 11. oktobra, bo treba odšteti 10 evrov.

Odprli najvišje ležeče letališče

Peking – Avtonomna tibetanska prefektura Garze v kitajski provinc Sečuan je odmaknjena od najbolj prehojenih popotniških poti. A četudi so jo pretresali nemiri in vstaje, želijo kitajske oblasti tudi ta biser na strehi sveta odpreti turizmu, prvi korak pa so naredile z odprtjem letališča Daocheng Yading, ki je po dveh letih gradnje in 190 milijonih vloženi evrov vendar odprl stezo. In se z lego na 4411 metrih nad morjem lahko pohvali tudi s titulo najvišje ležečega letališča na svetu. Prvi poleti ponesejo potnike do Čengduja, prestolnice province, s čimer se dvodnevno potovanje z avtobusom skrajša na 65 minut. Do prihodnjega leta pa letališče, z zmogljivostjo 280.000 potnikov na leto, načrtuje še tri nove linije.

